

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fjerde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264691152/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- Sin hitsig Ridderstii, hand midt i Kredsen tager,
Planeters mellem-vej, sin Bruud til beste drager
Ilskaald *Saturnum* (*y*) hand dermed i Spillet griber,
Og Maanens stoore fuct, til middel-maade drifver.
[169] Thi foor hand maane-vej, (*z*) hans heede os forbrændte,
Gik hand *Saturni* Stii, os Frost og Sneec rood-skændte.
Hvad skal jeg siunge meer? din bortgang alle græder
Som findis her paa Jord: din Tilkomst alle glæder.
Du Sneec og kolden Iis, i engen *distillerer*,
U-vær du skaffer af, og natte-frost *casserer*,
Sluud, taage, riim, Slagregn, til deilig Lufi: du vender
Fryct, *melancholske* drøm, og anden Fuulhed skender.
Hvo dig at rouse (*a*) gaaer, sig icke vel besinder,
Fordrukner slet i priis, ej bund, ej bredde finder.
Dog maae jeg Konning høj, med tuctig finger bryde,
En liffig uurte-kost, min *Muse* Hiert' at fryde,
Af den atskillig flor, som du adskillig tiide,
Stafferer Jorden med om Sommeren den bliide.
Thi at din fooster-kraft og qvægend' Amme-arme, (*b*)
Sit kaalde Skøde-barn, omringe kand og varme,
Et sætte ned af Knæ, et andet strax optage,
At intet græde skal, ofvr frossen finger klage:
Maae din ild-varme Vogn, (*c*) ej tvende morgen-stunde
Af samme Himmel-port udkiøre nogenlunde,
Din' Hæste ligesaa varm-puustende fremvandre,
Og maae hver Aften-stund, sin grade-stald forandre.
Grøn-bladig Vaarens dag, hoos os de qviste skyder
Naar Høst-dag, (*d*) andensteds, sin fruct aflæs og nyder,
Og naar vi Sommer tiid, i græs og uurter springer,
Da Vinter andensteds, de Diur og Fugle tvinger.
[170] Saa hastig skalt du ej, dit Vinter-lob omkrumme,
Mod *Erichonium*, og Biornen op at komme,
Hvor du tre Maanedes tiid (*e*) din reise fast forandrer,
Den hoorned væder, Tiur og Tvilling gennem vandrer:
At den Sneec-klædde mark, skal jo et Vexel giøre,
For Vinter-Kiortel hviid, en skøn græs-grøn iføre.
- (*y*) *Saturnus* den ofverste og Maanen den tredierste Planete.
(*z*) Om Sool vat et enten nærmere eller længer fra paa *Hinnocleus* Huus, hvad der vilde efterfølge.
(*a*) Er U-mu- ligt Soelen at faldtroae.
(*b*) Soelen som en Moder eller Amme fejrer sig.
(*c*) Soelen gaaer aldrig just op eller ned, en Dag som anden.
(*d*) Soelen giær uunderskedlig Sæd og Høst paa Jorden.
(*e*) Efter tre Maanedes vinter giæver Soelen os tre Maanedes Væst, vdi *Ve- derens*, *Tæ- rens* og *Tvillingens* Tegn.